

DGCC

Golfvereniging De Drentsche

ZIJDE LINKS

Uitgave juni 2026/2
Jaargang 23

MEUBEL
STOFFEERders

DIJKEMA

SCHUIMRUBBER
SPECIALISTEN

Het Bidfood Gevoel

Bidfood, dé online groothandel voor foodprofessionals

Een groothandel die de hele foodwereld dichtbij brengt. Van de mooiste versproducten tot alles wat nodig is om te bereiden en te serveren. Met de inspiratie en aandacht die het verdient. Alles om foodprofessionals succesvoller te maken met het beste eten en drinken.

 Bidfood Waar professionals elkaar vinden

bidfood.nl

Colofon

Redactieadres
Ten Oeverstraat 13
9489 ZH Zeijerveen

E-mail
mediacie@dedrentsche.nl

Redactie
Eric Afman
Ingeborg van den Broek
Koen Hazekamp
Chris Vegter
Joke van der Ven

Vormgeving
Eric Afman

Foto omslag
Eric Afman

Ontwerp cover en kopjes
Bert Blanke

Drukwerk
ProPress

Secretariaat
Tel. 0592 379 680
www.dgcc.nl

ZeijdeLinks
is een uitgave van
Golfvereniging De Drentsche
i.s.m.
Drentsche Golf & Country Club

*De redactie is niet verantwoordelijk voor
de inhoudelijke bijdragen van leden.*

Zo heb je net tijdens je reguliere redactievergadering een mooie invulling van het clubblad gepland, wie schrijft wat en waarover, wie willen we interviewen en hoelang wordt elk artikel, en zo stromen er ineens diverse stukken van leden binnen. Over hoe mooi het is om thuis te komen op je eigen golfclub, over ouder worden met je favoriete sport. En zo verpulvert een der onzen een negentien jaar oud baanrecord.

Daar moet je dan toch iets mee. Maar we hebben maar 24 pagina's. Digitaal is er natuurlijk wel meer mogelijk, maar we denken nog steeds primair in drukwerk op echt papier. Dan moet je (om een Engelse uitdrukking letterlijk te vertalen) even 'buiten de doos' denken en je afvragen: maar zouden we niet voor een keertje 28 pagina's kunnen laten drukken? Dan geef je de leden een soort van vakantieboek, zoals vroeger met de Donald Duck of je favoriete damesblad. Een grote puzzel zou dan eigenlijk ook leuk zijn, maar die bewaren we voor het kerstnummer.

Een paar telefoontjes naar mensen die daarover gaan (en die toevallig net in het buitenland waren en misschien daarom wel in een vrijgevege bui) en het was geregeld. Heel fijn, want we willen jullie al die leuke, interessante, mooie, grappige, ontroerende en inspirerende interviews, over vooruitblikkende jeugd, over terugkijkend ouder worden en de beperkingen die dat met zich meebrengt (soms is het nadenken over vroeger al beperkt of pijnlijk) toch echt niet onthouden.

Dus neem deze zomer, als het te warm is om te spelen, of als je om tien uur 's avonds nog steeds lekker in de tuin zit, als je geen voetbalfan bent en het WK nog moet uitzitten, of Wimbledon, of de Tour de France, welk excuus je ook maar wilt verzinnen, wat extra tijd en blader af en toe weer door je favoriete clubblad. Duik in de verhalen van je medeleden en leef met ze mee. Wil je zelf ook iets kwijt, neem dan gerust even contact met ons op via het mailadres hieronder.

Veel leesplezier en geniet van deze zomer!

Kopij

De volgende ZeijdeLinks zal in september 2026 verschijnen. Uw kopij graag **uiterlijk 27 augustus** in de mailbox van mediacie@dedrentsche.nl.

Met de zomer in aantocht willen wij als bestuur aandacht vragen voor een aantal belangrijke onderwerpen die bijdragen aan de gezondheid, veiligheid en het welzijn van onze leden. Tijdens warme dagen op de golfbaan is het van belang alert te zijn op de risico's van hitte, zonverbranding en tekenbeten.

Golfen bij warm weer

Hoge temperaturen kunnen gezondheidsrisico's met zich meebrengen, zoals uitdroging, spierkrampen, hitte-uitputting en in ernstige gevallen een zonnesteek.

Extra voorzichtigheid is geboden voor leden met hart-, vaat- of nierproblemen. De belangrijkste maatregel is eenvoudig: zorg ervoor dat u voldoende drinkt. Vooral bij ouderen neemt het dorstgevoel vaak af, waardoor uitdroging ongemerkt kan ontstaan. Drink daarom regelmatig, ook wanneer u geen dorst heeft.

Enkele praktische adviezen:

- Drink voldoende vóór, tijdens en na het golfen.
- Geschikte dranken zijn:
 - o water;
 - o ongezoete thee;
 - o koffie. Hoewel koffie een licht vochtafdrijvend effect heeft, is dit kleiner dan de hoeveelheid vocht die ermee wordt ingenomen.
- Draag een hoed, pet of andere hoofdbedekking.
- Bescherm uw huid met een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor en smeer regelmatig opnieuw.

Voorkom tekenbeten

Ook tijdens het golfen kunnen teken voorkomen in hoog gras, struiken en bosranden. Een tekenbeet kan leiden tot besmetting met de Borrelia-bacterie, die de ziekte van Lyme kan veroorzaken.

Om het risico te beperken adviseren wij:

- regelmatig de website tekenradar.nl te raadplegen;
- waar mogelijk een lange broek te dragen;
- eventueel een DEET-houdend middel te gebruiken;
- na iedere ronde uw lichaam te controleren op teken;
- een tekentang in huis te hebben.

Het is belangrijk een teek zo snel mogelijk te verwijderen. Raadpleeg bij twijfel of bij klachten altijd uw huisarts.

Competitie

De NGF-voorjaarscompetitie ligt inmiddels achter ons. Wij feliciteren onze kampioensteams: Heren 3 (27 holes) en Heren 2 Senioren 50+ (27 holes) met hun uitstekende prestaties. De meeste teams hebben zich in hun klasse weten te handhaven; enkele teams zijn helaas gedegradeerd. Al met al kunnen we terugkijken op een geslaagde competitie.

De evaluaties waren zeer positief. Vooral de voorbereiding en trainingen vooraf werden gewaardeerd. Daarnaast ontvingen wij van diverse gastteams complimenten over de kwaliteit van onze baan, de gastvrijheid en de organisatie. De competitiedagen verliepen over het algemeen uitstekend.

Wij danken alle spelers, captains, vrijwilligers en commissieleden voor hun

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper

Levigneron.nl

inzet en kijken alweer uit naar de competitie volgend jaar.

Reanimatietrainingen

Ook dit jaar zijn er weer twee reanimatietrainingen georganiseerd: een basistraining en een herhalingscursus voor gevorderden. De belangstelling was groot en de reacties waren zeer positief. Afhankelijk van de belangstelling zullen wij samen met de Stichting Reanimatie Noord-Nederland bekijken of aanvullende trainingen kunnen worden georganiseerd. De noodzaak van deze trainingen blijft groot. De meest voorkomende oorzaak van een hart- of adembalingsstilstand is een hartinfarct. Gemiddeld duurt het ongeveer vijftien minuten voordat een ambulance ter plaatse is. Juist de eerste minuten zijn van levensbelang. Wanneer een slachtoffer in die periode direct wordt geholpen met hartmassage en

beademing, neemt de kans op overleving aanzienlijk toe. Is daarnaast een AED (Automatische Externe Defibrillator) beschikbaar en weet iemand deze te bedienen, dan wordt die kans nog groter.

Golf wordt gespeeld op een uitgestrekt terrein waar professionele hulp niet altijd direct aanwezig is. Het is daarom waardevol wanneer zoveel mogelijk leden beschikken over basiskennis van reanimatie en AED-gebruik. De cursus is praktisch, toegankelijk en gericht op vaardigheden die eenvoudig zijn aan te leren, te oefenen en te onderhouden. De lessen worden verzorgd door ervaren instructeurs.

Namens het bestuur wensen wij u een mooie, sportieve en vooral veilige golfzomer toe.

Rijkswessel de Valk

Een nieuw baanrecord!

Eric Afman

Records zijn er om gebroken te worden. Maar sommige zijn iets moeilijker dan andere. Ze moeten namelijk worden gespeeld tijdens officiële wedstrijden en van de back tees. Onze golfbaan telt zes baanrecords, drie voor de heren en drie voor de dames. De meest bekende recordhouder was Joost Luiten, maar die is inmiddels voorbijgestreefd door andere jonge toppers als Michel van Zijl en Kian de Roo.

Bij de dames is het iets lastiger, aangezien er niet veel wedstrijden zijn die op de juiste lussen en van de juiste tee worden gespeeld. Daar komt nog bij dat Clubkampioenschappen Strokeplay (die van de back tees worden gespeeld) vaak niet doorgaan vanwege te weinig animo. Zo stond het baanrecord op Wit-Geel al sinds 2007 op naam van Laura Winkelman. Zij had 79 slagen nodig voor deze par 71. Als de kans zich dan eindelijk eens voordoet tijdens een Keiwedstrijd, dan moet je die ook pakken. Aldus Ingeborg van den Broek.

De verwachtingen waren hoog, gelukkig waren de werkzaamheden op Wit 7 al afgerond, waren de

weersomstandigheden uitstekend, en was niet iedereen op de hoogte van haar poging. Na negen holes stond Ingeborg op 1 boven par, dus de vooruitzichten waren prima. Ook de tweede negen wist ze in +1 te spelen, waarmee ze haar beste ronde

ooit neerzette en het nieuwe record nu op 73 staat. Een ontzettend knappe prestatie! Eens kijken wie dit de komende negentien jaar gaat verbeteren...

Categorie	Lussen	Par	Recordhouder	Datum	Brutoscore
Heren	Wit-Rood	73	Teemu Bakker	15 september 2008	65
	Rood-Geel	72	Kian de Roo	15 oktober 2022	66
	Geel-Wit	71	Michel van Zijl	6 juli 2025	70
Dames	Wit-Rood	73	Karlijn Zaanen	13 september 2008	70
	Rood-Geel	72	Anne-Sterre den Dunnen	20 oktober 2019	67
	Geel-Wit	71	Ingeborg van den Broek	6 juni 2026	73

Roze gezelligheid en prachtig resultaat tijdens Pink Week

Trea van Eede

Donderdag 16 april stond volledig in het teken van Pink Week, de gezamenlijke actie van de NGF en Pink Ribbon. Toevallig waren wij, het donderdag-damesteam van De Drentsche, in deze week het ontvangende team en konden we dus als gastdames niet alleen zorgen voor een sportieve wedstrijd, maar ook volop inzetten op een mooie opbrengst voor het goede doel. Het werd een zonnige en bijzonder sfeervolle dag, waarin gezelligheid en betrokkenheid hand in hand gingen.

Al bij aankomst was duidelijk dat dit geen gewone golfdag zou worden. Het clubhuis was door ons uitbundig en met veel oog voor detail versierd met roze vlaggen, tafelkleden, roze koeken en natuurlijk de onmisbare roze hartjes.

Ons team verscheen uiteraard geheel in stijl. De roze outfits werden aangevuld met de door de NGF geleverde hoedjes en visors, en voor een extra feestelijk effect ontbraken ook de vrolijke boa's niet. Andere teams werden enthousiast en met veel flair ontvangen, wat meteen zorgde voor een glimlach bij binnenkomst en een ontspannen start van de dag.

Niet alleen wij hadden flink uitgepakt: ook de teams van Hattem en Sybrook hadden de speciale NGF-box

besteld en droegen zo ook bij aan de landelijke actie.

De bereidheid om te doneren was hartverwarmend. Spelers die

binnenkwamen – waaronder de deelnemers aan de herenmiddag – lieten zich niet onbetuigd, en ook het personeel

van de golfclub droeg gul bij. De sfeer rond onze wedstrijdtafel was levendig en vrolijk, met hier en daar een knipoog en een praatje. Als dank kreeg iedere donateur een roze pink-ribbon-lintje opgespeld: een symbolisch “vrijgeleide” om een volgende keer veilig langs de tafel te kunnen lopen zonder opnieuw aangesproken te worden...

Aan het einde van de week konden we met trots een prachtig bedrag noteren: €1408 voor onderzoek naar borstkanker.

Zelfs na afloop dwarrelden de achtergebleven roze veertjes van de boa's vrolijk in het rond en werden dankbaar opgepikt door de vogels voor een fleurig roze nestje.

Terugkijkend was het een dag vol kleur, gezelligheid en betrokkenheid. Een perfecte combinatie van sportiviteit en inzet voor het goede doel – precies waar Pink Week voor staat. Kortom: een geslaagde, kleurrijke dag met een gouden randje met dank aan alle gulle gevers!

Namens het donderdag-damesteam,
Trea van Eede

Terwijl voor veel competitiespelers het seizoen

inmiddels achter de rug is, breekt voor onze jeugd juist een van de leukste periodes van het jaar aan. In juni staat de jeugdcompetitie volop op het programma en ook onze jonge golfers zijn weer van de partij. Met

een team op de grote baan en een team op de Par 3-baan spelen onze jeugdleden de komende weken verschillende banen. Daarbij draait het niet alleen om de uitslagen, maar vooral om samen spelen, nieuwe ervaringen opdoen en genieten van de sport. Het is mooi om te zien hoeveel enthousiasme de jeugd ieder jaar weer meebrengt.

Naast de competitie is ook de Noordelijke Jeugd Golf Tour (NJGT) weer in volle gang. Een mooie gelegenheid voor jonge golfers om ervaring op te doen op verschillende banen, hun spel verder te ontwikkelen en andere jeugdspelers te ontmoeten. Luca Ector heeft de afgelopen wedstrijden enthousiast deelgenomen aan de tour en geeft hieronder een persoonlijk inkijkje in zijn ervaringen.

Eerste NJGT bij Golfbaan Zuid Drenthe Erica

Op 12 april 2026 deed Luca Ector voor het eerst mee aan de NJGT in Erica. De eerste speelronde in Havelte had hij moeten laten schieten, maar in Erica was hij er direct bij en liet hij zich meteen gelden. De organisatie in Erica had alles uitstekend voor elkaar. Het verloop van de wedstrijd was verzorgd en de sfeer op de baan was goed. Een mooie opzet voor een jeugdtoernooi van dit niveau. Luca eindigde

de dag op de eerste plaats in categorie 2, goed voor 6 punten in de ranglijst. Naast de overwinning leverde de ronde hem ook een handicapverbetering op: van 38.7 naar 37.7. En sloeg hij ook nog de neary! Een prestatie om trots op te zijn. Het is jammer dat meer jeugdleden van de club er niet bij konden zijn. De Jeugd keiwedstrijden vielen helaas samen met deze NJGT-wedstrijd, waardoor een aantal geïnteresseerde spelers niet mee konden doen.

Twee Luca's voor de Drentsche in Roden

Afgelopen 17 mei stonden Luca Mol en Luca Ector samen aan de start bij Golfclub Holthuizen in Roden, beiden namens de Drentsche. Het was een frisse, maar mooie golfdag. De winst in categorie 2 ging naar een speler met 39 stablefordpunten. Luca Mol greep de tweede plek met 38 punten. Luca Ector eindigde met 37 punten op de vierde plaats. De derde plek had hetzelfde puntenaantal, waardoor er net een scheidslijn viel die hem de podiumplaats kostte. In het overall klassement steeg Luca Ector naar de derde positie.

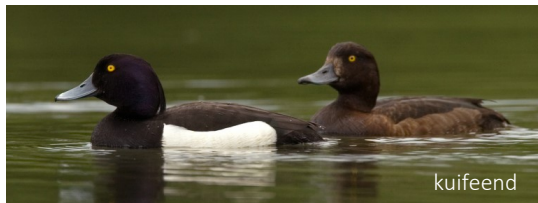

Aan de volgende NJGT-wedstrijd kunnen beide Luca's helaas niet deelnemen vanwege competitieverplichtingen. De focus ligt deze periode dus even op de teamcompetitie, maar bij een volgende editie staan ze zeker weer met plezier aan de start om hun NJGT-ervaringen verder uit te bouwen en de ranglijst te beklimmen.

Vogels op De Drentsche - eenden en ganzen

Gelukkig is het weer lente. Onze zomervogels zijn weer terug en hun gezang is vooral 's ochtends te bewonderen. Helaas zijn de meeste vogels moeilijk waar te nemen doordat de bomen vol in blad staan, dus goed luisteren en met behulp van de app (**Merlin Bird ID by Cornell**), die ik in een eerder stukje heb aanbevolen, kom je er misschien wel achter welke vogel het is. Zo blijft een golfgrondje toch leuk, ook al speel je misschien niet zo goed.

Maar goed, in deze bijdrage wil ik het hebben over vogels die we allemaal wel kennen: eenden en ganzen. Wat de eenden betreft zien we vooral de *Wilde eend*, en soms nog een paartje *Kuifeenden* op onze baan. Van de *Wilde eend* is het mannetje prachtig gekleurd, met een groene kop, witte nekband en donkerbruine borst. Het vrouwtje is onopvallender bruin. De *Wilde eend* legt tussen de 7-11 eieren in een ondiep kuiltje in de buurt van water. De broedtijd is ongeveer vier weken. Opvallend is, dat het overbekende kwakende geluid alleen door de vrouwtjes gemaakt wordt.

kuifeend

Kuifeenden kunnen we waarnemen op een van de vennetjes (bijv. bij Rood 5). Dit zijn kleine eenden waarvan de mannetjes met hun zwart-witte verenpak en kuif onmiskenbaar zijn. Echter, het is niet zeker of ze ook broeden op onze baan.

Van de vele ganzen soorten zien we er drie op De Drentsche: De *Canadese gans*, De *Grauwe gans* en de *Nijlgans*.

De *Canadese gans* is groot, bruingeel en gekenmerkt door een witte keel en zwarte hals. Als ze verstoord worden, kunnen ze ontzettend veel herrie maken, het bekende honken. Deze gans is van oorsprong niet inheems maar afkomstig uit Canada. Sinds 1950 zijn broedgevallen bekend en tegenwoordig wordt het aantal broedparen geschat op meer dan 7000. De

Canadese gans broedt van maart tot mei, legt 4-7 eieren die na ongeveer een maand uitkomen.

Canadese gans

De *Grauwe gans* is ook een bekend verschijnsel op De Drentsche. Een grote soort, een beetje grijsgraauw van kleur met opvallende oranje snavel en poten (De bekende witte gans op boerderijen is een gedomesticeerde kleurvariant van de wilde *Grauwe gans*).

De *Grauwe gans* is een trekvogel die tegenwoordig in zeer grote aantallen in Nederland overwintert (> 500.000). Ook als broedvogel neemt deze soort spectaculair toe; in 1975 waren er rond de 150 broedparen en in 2005 werd het aantal broedparen al op 25.000 geschat. *Grauwe* ganzen broeden van eind februari- eind juni, leggen 4-8 eieren en na ongeveer 1 maand komen de eieren uit. De Nederlandse boer is niet blij met deze grote aantallen, omdat deze ganzen zich tegoed doen aan hun eiwitrijk gras en de bodem bevuild met uitwerpselen. Ook golfbanen kunnen hier last van hebben; vorig jaar speelden wij competitie op de Amelandse golfbaan, prachtig gelegen maar de hoeveelheid ganzenpoep had wel een negatief effect op het speelplezier.

Het is misschien interessant te weten dat hybridisatie veel voorkomt bij eenden en ganzen. Op Wit 7 zag ik onlangs bij het bruggetje een *Canadese gans* en *Grauwe gans* heel vriendschappelijk met elkaar

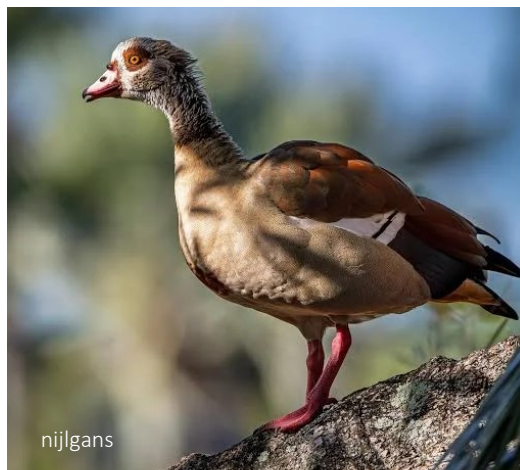
grauwe gans

optrekken, samen grazen, samen zwemmen. Het zou best kunnen dat ze een paar vormen dat nakomelingen krijgt (die dan wel onvruchtbaar zijn).

Tenslotte Tenslotte wil ik ook nog de luidruchtige en agressieve *Nijlgans* noemen. Ook die gans kun je op onze baan

tegenkomen Kenmerkend voor deze veelkleurige vogel is de donkere vlek rond het oog en de witte vleugelband. Het zijn hoog op de poten staande slanke ganzen. Ze broeden meestal in de nabijheid van water, en leggen 5-6 eieren die na ongeveer een maand uitkomen. Nestplaatsen kunnen zeer uiteenlopen: van nesten op de grond tot nesten hoog in boomtoppen, vaak bezetten ze kraaien- en roofvogelnesten. De Nijlgans is een evasieve exoot die het heel goed doet in Nederland; voor het eerst waargenomen in de jaren '50 van de vorige eeuw, maar in 2009 waren er al meer dan 10.000 broedparen.

Veel plezier bij het golfen en let nu ook eens op de eenden en ganzen, het zijn best leuke en interessante vogels.

nijlgans

What's in the Golfbag?

Koen Hazekamp

Het stoppen van Tel Sell zal voor menig huiseigenaar een flinke tegenslag zijn geweest. Vanaf 1993 hoefde je de televisie maar aan te zetten, of je kreeg allerlei (schijnbaar) handige gadgets naar je toegeworpen. Golfers, daarentegen, hoeven niet te treuren. Aan What's in the Golfbag komt gelukkig nog geen einde. In deze onregelmatige rubriek presenteren we je handige voorwerpen die op dit moment hun dienst bewijzen bij spelers op onze golfbaan.

Golfclubsteun

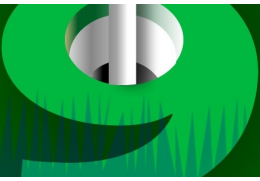
In de tassen van Anghel en Karin Lorincz pronkt een golfclubsteun. Hij is zo'n tweederde golfclub lang, gemaakt van roestvrij staal en is afgewerkt met kunststof om je clubs te beschermen. Anghel vertelt: 'Tja, wat zal ik zeggen. We vinden het allebei een mooie hulpaccessoire. Je hoeft niet meer te bukken om je club te kunnen pakken, je grips blijven droog bij nat weer, en je kan de steun overal op de baan neerzetten.'

Alsof dat nog niet interessant genoeg is, kun je de golfclubsteun ook nog eens in een favoriete kleur bestellen. Tegen een meerprijs kun je er zelfs je naam en telefoonnummer in laten graveren. 'Het is echt iets voor jong en oud', gniffelt Anghel.

Het aanschaffen van de golfclubsteun deden Anghel en Karin via Facebook, nadat in de privégroep *Golfspullen verkopen* een berichtje over de RVS-golfsteun werd geplaatst. De prijzen verschillen per variant, maar voor een golfclubsteun moet je al gauw rekening houden met €15,- per stuk. Maar dan voorkom je wel dat maximaal vier clubs verloren worden of nat raken! Een bijzonder handige gadget dus.

holes met...

Joke van der Ven

Gretha Sikkema

Ze is niet alleen super sportief, ze is ook nog eens super competitief. Werd als klein meisje al drie keer jeugdtenniskampioen bij Odivia en moest van haar moeder toch maar een teamsport kiezen. Dat werd volleybal en vrijwel meteen daarna werd ze geselecteerd voor het Noord-Nederlands Team. Naar eigen zeggen is ze verslaafd aan sport, is vaak aanvoerster, spelverdeeler of bij ons op de baan Captain van Dames 1, 27 holes. Het team degradeerde op één piepklein puntje naar de tweede klasse, maar dat zal, als het aan Gretha ligt, niet lang duren. Hoewel ze pas sinds 2018 golft, 'vond dat vroeger echt helemaal niks', is ze er trots op dat haar WHS van 18.0 intussen lager is dan die van haar man Jos (Waandrich), die al veel langer golft. 'Gaaf hè!' Pas aan het eind van ons rondje blijkt dat er achter de stralend lachende buitenkant een immens verdriet schuilt.

We spelen de PAR 3 en rijden met een buggy, omdat ik een lastige blessure heb. 'Zal ik gezellig bij je komen zitten, dan zet ik mijn tas ook even achterop.' Het kenmerkt Gretha. We kennen elkaar niet, maar ze blijkt een sterk gevoel voor sfeer en verbondenheid te hebben, beweegt mee, past aan, tast af.

Gretha: 'Ik ben met pre-pensioen. Ik heb geprobeerd om met pensioen te gaan, maar dat is nog niks voor mij nu. Opstaan, ontbijten, krantje lezen, koffiedrinken en dan? Sinds een jaar ben ik nu assistent bewindvoerder bij een klein bewindvoeringsbedrijf in Groningen. Dat doe ik voor drie ochtenden per week, maar die ochtenden lopen dus wel eens uit tot twee uur, half drie.'

Heb je dat soort werk je hele leven gedaan?

Gretha: 'Nee, ik heb 30 jaar lang bij de Rabobank

gewerkt, vooral als medewerker kredietverlening. Dus wel altijd iets met geld, dat vond ik ook als kind al leuk. In die 30 jaar heb ik me niet alleen als professional ontwikkeld, ook als mens, dat kon toen nog. Je mocht toen ook nog gewoon zelf oplossingen bedenken. Zo had ik ooit een oudere vrouw die met een behoorlijke schuld zat, en ook nog in de bijstand. 'Zullen we dan elke maand een bedragje apart zetten, totdat de schuld is afgelost? Dat vond ze prima. Na ruim anderhalf jaar kwam ze bij me met een bos bloemen, want ze was schuldenvrij. Zie je het voor je? Die mevrouw had bijna niks en brengt mij dan bloemen? 'Neem ze vooral zelf

mee naar huis,' zei ik tegen haar. Twee maanden later is de vrouw overleden. Zulke gebeurtenissen vergeet je nooit.'

Je bent nu schuldhulpverlener, welke mensen komen er bij jou?

Gretha: 'Van jong tot oud. Ik heb cliënten van 18, maar ook van 90.'

90 jaar en dan in de schuldhulpverlening??

Gretha: 'Ja, dan heeft er iemand misbruik gemaakt van een pinpas, een betaalpas of een creditcard. Vaak zijn dat mensen die dementerend zijn of beginnend dementerend en

geen kinderen of familie die het in de gaten houden.'

Verschrikkelijk!

Gretha: 'Dat is ook verschrikkelijk ja, maar niet naar alle mensen wordt omgekeken.'

Als we hebben afgeslagen bij hole 8 en in de buggy zitten, vraag ik Gretha wat haar moeilijkste periode of moment is geweest in haar leven.

Gretha: 'Dat mijn zoontje van vijf overleed aan hersenvliesontsteking.'

Het blijft heel lang stil in de buggy. Daarna begint Gretha te vertellen. Hoe ze in januari 2006 naar een volleybaltoernooi was. Dat Paul, haar man, thuis was en de huisarts al een paar keer had gebeld voor Jorn

omdat ie zo'n hoge koorts had. Dat ze, toen ze thuiskwam, onmiddellijk zag dat er iets helemaal fout zat. 'Bel 112', zei ze tegen Paul. Die kwamen en brachten Jorn meteen naar het ziekenhuis. 'Realiseert u zich dat uw zoon ernstig ziek is, mevrouw?' Ja natuurlijk, dat zag ik zelf ook wel. Ik wist dat-ie het niet ging halen. En op dat moment besloot ik al om niet ten onder te gaan aan verdriet. Want ik was niet alleen moeder van Jorn, maar ook moeder van Sven, ik was de vrouw van..., de zus van... de vriendin van... En Jorn heeft vijf hele mooie jaren gehad. Het was zo'n blij vrolijk kind!'

Trots

'Als je me vraagt waar ik nou trots op ben, is het dit. Dat ik daar zó mee om kon gaan. Dat was natuurlijk mijn overlevingsmechanisme, maar toch. Paul, mijn man, heeft het nooit kunnen verwerken. Hij sprak er ook met niemand over. In 2016 is hij aan slokdarmkanker overleden. Vóór zijn overlijden heeft hij op papier gezet, wat hij nooit kon vertellen. Op de begrafenis las zijn zus het voor. Toen brak ik. He-le-maal! Alles kwam toen als een soort boemerang weer terug. Met als gevolg dat ik spierreuma kreeg, de pijn

sloeg naar binnen. Ruim driekwart jaar heb ik nauwelijks kunnen lopen, mijn spierkracht is behoorlijk verminderd. Als je nu bijvoorbeeld zegt, ga daar even zitten op de grond, dan weet ik niet hoe dat moet. Er

zijn wel wat interne functies uitgevallen. De neuroloog vertelde dat ik 'slechts een geringe hoeveelheid reuma in mijn systeem had', dus ik heb ook nog geluk gehad.'

En nu?

Gretha: 'Nu is de pijn weg. Ik sport veel, Ik volleybal, doe mee aan een bowlingcompetitie, speel hier competitie op de club en soms gaan Jos en ik een aantal weken of een maand weg om ergens te gaan golfen.'

Terug in het clubhuis kijken we elkaar aan. Hoe bijzonder het is dat je elkaar twee uur geleden niet kende en wat er dan in die paar uurtjes ontstaat.

Gretha: 'Je vroeg in het begin waar ik trots op was en toen zei ik dat ik twee jaar geleden de Jur van Dijkbokaal had gewonnen. Je begrijpt dat ik dit allemaal toen nog niet kon vertellen.'

We nemen afscheid met een knuffel. Elk woord is overbodig.

Van driving range naar Solheim Cup

Ingeborg van den Broek

Van 7 tot en met 13 september 2026 wordt de Solheim Cup voor het eerst in Nederland gespeeld op Bernardus Golf. De beste golfsters van de Verenigde Staten nemen het op tegen de beste speelsters van Europa, de vrouwelijke tegenhanger van de wereldberoemde Ryder Cup.

In aanloop naar dit grote evenement lanceert GOLF.NL samen met Trackman en Inrange de Solheim Cup Challenge. Op ruim tachtig driving ranges en indoorlocaties in Nederland kun je deze zomer meedoen aan verschillende challenges en daarbij mooie prijzen winnen.

Ook onze eigen club doet mee: met het Inrange-systeem kun je bij de DG&CC een score neerzetten

voor Team Europa of Team USA. Heb je de beste score van de club in juni, juli of augustus, dan win je Solheim Cup-tickets!

Meedoen is eenvoudig: log in met een Inrange-account zodat je score en naam aan je e-mailadres gekoppeld worden, download eventueel de Inrange-app als je die nog niet hebt en speel het bonusspel. Je hebt drie pogingen om je beste score neer te zetten. Misschien sta jij deze zomer wel bovenaan de ranglijst en loop je straks rond op de Solheim Cup!

Uit je dak?

Wilt u ook eens echt **culinair** uit uw dak gaan? Bij HANOS vindt u het grootste **assortiment** voor food professionals onder één dak. Food, non-food en heel veel vers.

Het belang van de klant staat voorop. Een **persoonlijke** benadering met een groot gevoel voor **service**, daar gaan wij voor.

Welkom in de wereld van HANOS!

HANOS
INTERNATIONALE HORECA GROOTHANDEL

Delicatessen • Dranken • Veel Vers • Wild • Non Food • Snacks • Food

HANOS Groningen - Bornholmstraat 56 - 9723 AZ Groningen - Tel. (050) 597 36 00

www.hanos.nl

VOS = DESIGN

STORE / INTERIEUR STUDIO / ARCHITECTUUR

VOS.DESIGN

Laan Corpus den Hoorn 100, Groningen, T 050 - 5244 244, www.vos.design

Overspel

Chris Vegter

*Veel golfers, ook op onze baan, spelen vaak met dezelfde partners.
Maar zouden ze het niet leuk vinden om een keer vreemd te gaan, overspel te spelen?*

Na een fijn rondje golf met Louwe Dijkema, waarin hij meerdere kaarsrechte drives slaat, zitten we aan de koffie en cappuccino terwijl ik hem deze vraag stel. Na enig nadenken, komt hij met een verrassend antwoord.

‘Met mijn vader,’ zegt hij.

Golft hij dan?

‘Nee, dat niet. Mijn vader is al 25 jaar geleden overleden, maar ik zou het geweldig vinden om nog een keer met hem over deze prachtige baan lopen.’

Heb je daar een speciale reden voor?

‘Ja, hij is voor mij heel belangrijk geweest. Mijn vader was een voorbeeld. Iemand zoals ik eigenlijk ook in het leven zou willen en moeten staan.’

Kun je omschrijven wat je daar mee bedoelt?

‘Hij maakte me duidelijk dat de wereld niet alleen om mij of hem draait, maar dat je er ook voor de ander moet zijn. Mijn vader was sociaal en heel maatschappelijk betrokken. Hij verloor niet snel het vertrouwen in mensen. Ook niet na teleurstellingen waar hij meerdere keren mee te maken kreeg. En dat heeft hij op zijn manier op mij overgebracht. Het kwam regelmatig voor dat hij me aansprak op mijn verantwoordelijkheid, en ook dat hij zijn dilemma’s met mij deelde. Zo ook in de periode dat ik doende was met de overname van Van Gorcum.’

Ben eigenlijk wel benieuwd wat jouw vader deed.

‘Mijn vader was zoon van een kruidenier. En toen die daarmee stopte, nam hij de winkel over, maar vestigde daar ook een soort postagentschap in. En dat groeide uit tot een postkantoor aan huis. In kleine dorpen was dat vroeger een speciale en belangrijke plek. Je kon er telefoneren, hulp krijgen bij versturen van luchtpost en zelfs bij het invullen van belastingpapieren. En later werd hij ook nog gemeenteontvanger, iemand die binnen de gemeente verantwoordelijk is voor de financiën.’

Heeft dat jouw carrière en keuzes beïnvloed?

‘Dat geloof ik wel. Heel vaak als ik een beslissing moest nemen, spiegelde ik me aan mijn vader. In de

toespraak tijdens zijn begrafenis vroeg ik: ‘Blijf alsjeblieft met me meereizen, pap.’ En ik heb daarna in gedachten regelmatig gesprekken met hem mogen voeren, ook vandaag de dag nog wel.’

Lijk je ook op je vader?

Louwe begint te lachen. ‘Ben natuurlijk wel een heel ander persoon, maar ik gebruik wel vaak zijn uitspraken. En die maatschappelijk betrokkenheid en het vertrouwen blijven houden in mensen, heeft hij me wel bijgebracht.’

Oké, stel dat je nog een dag op onze mooie baan met je vader zou mogen doorbrengen, hoe zou die er uit zien?

Er verschijnt een grote grijns op het gezicht van Louwe. ‘Mijn vader en ik zijn beiden levensgenieters. Ik denk dus dat we zouden beginnen met koffie en een taartje. Daarna golfen en genieten van onze prachtige baan. Af en toe zou ik dingen met hem zou willen bespreken over de 25 jaar zonder hem. ‘k Denk ook dat mijn vader het over Trump en andere wereldleiders zou hebben. Hun gedrag zou hij zeker afkeuren. Na ons rondje een lekker glas wijn op het terras en dan een heerlijk hapje.’

Zou jij ook een keer vreemd willen gaan, Overspel willen plegen? Laat het ons even weten, dan plannen we een gesprek.

Step up!

Ingeborg van den Broek en Eric Afman

Je kunt ze niet missen: die witte steps bij de receptie. Het alternatief voor de buggy. EziGolf staat erop. Ze zijn te huur voor 10 euro (negen holes) of 17,50 euro (achttien holes). Voor ons is een warenonderzoekartikelje in de ZeijdeLinks een mooie aanleiding om ze eens te proberen. Ingeborg en Eric waren enthousiaste vrijwilligers en een mooie zonnige vrijdagmiddag was het perfecte moment om de snelheid en wendbaarheid deze kleine alternatieven voor buggy's aan den lijve te ondervinden.

Maar eerst een aantal feiten op een rijtje, en wie beter om daar vragen over aan te stellen dan Martin Kanninga. Hij vertelt: 'De steps zijn niet van de onszelf, die leasen we, de BV heeft er zelf geen onderhoud aan. Ommen heeft ze ook, in eigen beheer, en daar waren ze enthousiast. Ze zijn hier sinds september/oktober vorig jaar toen er wat gedoe was met buggy's die de 18 holes niet konden volmaken. We zetten ze acht maanden per jaar in, het is niet zo dat ze in de winter kunnen worden gebruikt in plaats van buggy's. Als de buggy's niet mogen rijden, dan ook de steps niet, er wordt één lijn aangehouden.'

Kun je iets zeggen over het gebruik?

Martin: 'Er wordt regelmatig gebruik van gemaakt. Meer voor de leuk, niet zozeer voor de oudere, instabiele mensen. Vooral jonge mensen vinden het leuk om ze te gebruiken, of bijvoorbeeld vaders die met hun kinderen de baan in gaan. Ze zijn een prima aanvulling op de handicarts en buggy's, zeker omdat er vanuit het hotel ook veel vraag is naar buggy's. Het scheelt nu wel, ze halen de druk van de ketel. Nu is twee stuks wel een prima hoeveelheid. Uit het hoofd worden ze zo'n vier of vijf keer per week verhuurd. Ze moeten wel voor sluitingstijd van de receptie teruggebracht worden. Er is nog een beperking, namelijk dat ze na 18 holes weer aan de lader moeten. Als je deze tijdens een shotgunwedstrijd wilt gebruiken en je moet achter in de baan beginnen, red je het niet.' Terug naar onze proefrit: Direct buiten de receptie

plaatst Manon de accu's en geeft een korte instructie. We zetten de golf tas erop en proberen even uit hoe snelheid te maken en weer te minderen (dat doe je met je rechterduim) en bochtjes te nemen. Sturen doe je door op het stuur te leunen naar de kant die je op wilt. Dat hoeft niet met het hele lichaam, tenzij je een scherpe bocht moet maken bij een wat hogere snelheid. Gelanceerd worden staat niet in ons testplan, dus we houden het beschaafd.

Op naar Rood 1. Het display op het stuur geeft behalve

de stand van de accu ook aan hoe hard je rijdt. De maximumsnelheid blijkt 15 km per uur. Als je je duim van het hendeltje haalt, rem je vrij hard, daar hoeft je de STOP-hendel aan de linkerkant niet voor te gebruiken. Dat is wel even wennen, maar komt bekend voor als je een elektrische auto rijdt. Ook aan de linkerkant van het stuur, naast de STOP-hendel, zit een fietsbel in het stuur verwerkt. Mocht je remmen, dan lichten tussen de achterwielen twee remlichtjes formaat kerstverlichting op. Achteruit kun je trouwens ook, als de omgeving wat

krap is. Overigens heb je niet veel ruimte nodig om te keren, even flink op het stuur naar links of rechts duwen en je maakt een kort bochtje, laten we zeggen dat je maar een meter of drie nodig hebt. Wat we een beetje missen op de step is een mandje om iets in te leggen of een houder voor je scorekaart. Dan maar de spullen in de tas bewaren, die staat uiteindelijk direct voor je. Er lijkt wel een mogelijkheid te zijn om iets op het stuur te monteren, maar wat weten we nog niet.

De steps rijden prima over de fairway en ook de rough kunnen ze prima aan. Je moet er natuurlijk niet de bossen mee inrijden, net zomin als je dat met buggy's doet. Aangekomen bij de brug op Rood 1 zegt Ingeborg: 'Ga jij maar eerst.' Of dat een gevalletje 'age before beauty' is of dat ze wil zien hoe ik net op het bruggetje de macht over het stuur verlies en in het water val, weet ik niet. Maar ook dit is geen probleem. Waar het apparaat wel een beetje moeite mee heeft is steile hellingen. Kan natuurlijk aan het gewicht van de

gebruiker liggen. Nu hebben wij niet van die enorme heuvels op de baan, maar hoe zouden ze presteren op een baan in Limburg, de Ardennen of de Harz?

Op Rood 3 merken we dat zo'n step wel handig is om even vooruit te rijden naar de beide heuvels om te zien of de flight voor ons al richting de green loopt en het veilig is om af te slaan. Helaas maakt niet iedereen gebruik van de bel die er hangt. Over snelheid gesproken, in principe zou je met die maximumsnelheid van 15 km per uur dus zo'n beetje drie keer zo snel de ronde moeten kunnen spelen vergeleken met als je loopt. Maar dan moet je geen lopende flights voor je hebben, merken we al snel. Je hoeft natuurlijk niet op topsnelheid door de baan, op wandelsnelheid is ook een optie. Tijdens het wachten op de tee geven we de flight voor ons, die ook nog moeten afslaan, de kans om even een testritje te maken rond de tee.

Gezien de drukte in de baan en het feit dat we de volgende dag tijdens de Jur van Dijk Bokaal alle 36 holes van onze golfbaan spelen, besluiten we na hole 6 het fietspad terug te nemen naar de receptie. Hier worden we op topsnelheid ingehaald door een oudere man op een fiets (zonder accu).

Als Ingeborg de golfspullen in de auto legt, ontdekt ze dat ze haar telefoon mist. Die hadden we nodig voor foto's van onze proefrit in de baan. Nu komen de steps

ook goed van pas, we zijn in no-time terug op Rood 5 en 4, waar hij mogelijk ligt. Nog een mooie gadget: Ingeborg kan op haar horloge zien hoever we van de telefoon verwijderd zijn. Zo is die eerste levensbehoefte snel teruggevonden. Net op tijd terug mogen we van Manon de steps bij de receptie naar binnen rijden.

Conclusies

Eric: 'Het liefst loop ik door de baan, dat is een belangrijk onderdeel van golf. Maar als dat niet meer zo gemakkelijk zou kunnen en ik hoef nog niet te zitten, dan vind ik dit een leuker alternatief dan een buggy. Ik stel me voor dat het ook beter is voor het milieu, je hebt minder elektriciteit nodig. Bij regen lijkt het me minder praktisch, je hebt geen paraplustandaard en je moet doorgaans toch wel beide handen aan het stuur hebben. En je moet even rustig aan doen met optrekken en afremmen, dan blijf je gewoon stabiel staan. Als je niemand voor je hebt, kun je ook lekker snel de baan door. Maar wanneer is dat? Bij mooi weer een leuke optie om eens een rondje op te rijden!'

Ingeborg: 'Ik vond het heel leuk om de EziGolf een keer uit te proberen. Het sturen was in het begin even wennen, maar eigenlijk best intuïtief. Ook op de wat oneffen delen van de baan reed hij prima, al zou ik dan je mobiel niet op het stuur laten liggen... Ben je niet zo sterk in de armen of zie je jezelf niet tenminste negen holes lang soepel van links naar rechts bewegen, dan zou ik het je afraden. Je hebt wel de wind flink in de haren en het geeft ook een lekker gevoel van vrijheid. Als ik moet kiezen tussen de EziGolf of een buggy, dan gaat mijn voorkeur toch uit naar de buggy. En eigenlijk nog het meest naar gewoon lekker lopend over de baan.'

Nieuwsgierig? Gewoon proberen! Hopelijk blijft je swing rustiger dan de rit.

Le Vigneron-Derk Bleker Wijnkoper

Levigneron.nl

Routeboekje: Inschrijven voor Wedstrijden

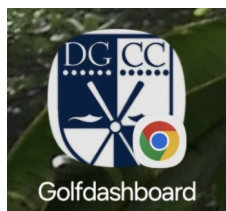
Wedstrijdcommissie

Beste golf(st)ers,

Regelmatig krijgen we vragen over het inschrijven voor wedstrijden en de vraag of je wel of niet kunt deelnemen. Hieronder vind je een overzicht van hoe het inschrijfproces werkt.

Inschrijven & wedstrijdbeheer

- Open je golfdashboard op je mobiel of laptop/pc.
- Ga naar 'Wedstrijden'.
- Je ziet hier voor welke wedstrijden je bent ingeschreven.
- Staat er alleen 'Details' achter een wedstrijd? Dan is de wedstrijd aangemaakt en gepubliceerd en doe je mee.
- Staan er ook 'Wijzigen' en 'Uitschrijven' achter? Dan kun je je aanmelding nog aanpassen of annuleren via het dashboard.
- Onderaan de pagina vind je de wedstrijdkalender.
- Vink 'Open voor inschrijven' aan om te zien voor welke wedstrijden je je nog kunt inschrijven.
- In het oranje kader zie je hoeveel deelnemers er mogen meedoen, hoeveel zich hebben aangemeld en hoeveel er op de wachtlijst staan.

- Klik op het kader 'Deelnemers' om te zien wie zich hebben aangemeld, inclusief datum en tijd van aanmelding.
- Zijn er meer aanmeldingen dan toegestaan? Onderaan zie je de laatste aanmeldingen met een zandloperpictogram — deze personen staan op de wachtlijst.
- Via het kader 'Wedstrijdinformatie' vind je alle details over de betreffende wedstrijd.

- Onderaan heb je vier opties: Commissies / Inschrijfgelden / Inschrijfvoorwaarden (hier staan ook de criteria voor toegestane handicap vermeld) / In- en uitschrijven.
- Heb je vragen na de sluitingsdatum voor inschrijven? Neem dan contact op met een van de wedstrijdleiders, die bij de wedstrijd vermeld staan en die te vinden zijn onder het tabblad 'commissies'.
- Zodra de wedstrijd is aangemaakt en gepubliceerd, ontvang je een e-mail met een link naar de wedstrijdingeling en de contactgegevens (inclusief mobiele nummers) van de wedstrijdleiders.
- Heb je geen e-mail ontvangen? Dan sta je op de wachtlijst en kun je helaas niet deelnemen aan deze wedstrijd.

Door: de Golfster

Aandachtspunten

- Afmelden na indeling: Er kunnen altijd gegronde redenen zijn om je na de indeling af te melden. Houd er wel rekening mee dat eventuele horecakosten die je hebt opgegeven, alsnog in rekening worden gebracht.
- Wedstrijddag: Zorg dat je je op tijd aanmeldt op de wedstrijddag zelf + betalen van het inschrijfgeld bij de desk van de wedstrijdleiding.
- Slow play: Probeer je ronde altijd binnen de geldende tijd af te maken (twee uur per lus van negen holes). Houd aansluiting bij de flight vóór je en spreek flightgenoten vriendelijk aan als het tempo omhoog moet.

Veel plezier op de baan!

Safety first!

Op onze baan streven we naar optimale veiligheid. Niet alleen voor onszelf, maar óók voor de greenkeepers. DGCC & Greenkeepers hebben begin dit seizoen de onderstaande nieuwbrief verstuurd. Omdat we nieuwsgierig zijn of daar ook gehoor aan gegeven is, spraken we kort met André Turkstra, hoofd greenkeepers.

Is het volgens jou verbeterd, André?

André: 'Een beetje, denk ik. Er zijn en blijven nu eenmaal spelers die gewoon slaan, terwijl ze zien dat wij bijvoorbeeld op de green bezig zijn. Dat doe je toch ook niet als er een andere golfer staat? Hoewel... diezelfde mensen doen dat dan misschien ook wel...'

Je grootste angst?

André: 'Dat je een keer goed geraakt wordt natuurlijk!' *Dus beste golfers: lees nóg een keer deze Nieuwsbrief!*

Ook voor het nieuwe golfseizoen van 2026 willen wij, DGCC & Greenkeepers, graag uw aandacht vragen voor het werk van onze greenkeepers, en dan vooral voor hun veiligheid.

Om het spel zo min mogelijk te verstoren, worden de meeste maaiwerkzaamheden al vanaf vroeg in de ochtend uitgevoerd, vaak nog vóór 07.00 uur. Toch is het in de praktijk onvermijdelijk dat een deel van het onderhoud plaatsvindt terwijl de baan al in gebruik is. Dit betekent dat u onze greenkeepers regelmatig op de baan tegenkomt tijdens uw ronde. Onze greenkeepers proberen hun werkzaamheden zo efficiënt en veilig mogelijk uit te voeren. Zo rijden zij waar mogelijk tegen de speelrichting in, zodat u hen per 9 holes doorgaans slechts één keer tegenkomt.

Veiligheid staat hierbij altijd voorop - voor u, voor onze greenkeepers en voor alle andere medewerkers op en rond de baan. Daarom maken onze greenkeepers gebruik van een duidelijk signaal:

HAND OPSTEKEN

Wanneer een greenkeeper zijn hand opsteekt, betekent dit dat hij u heeft gezien en zich in veiligheid zal brengen. Zodra de greenkeeper op een veilige plek staat, kunt u uw volgende slag spelen. Wij vragen u vriendelijk en dringend om pas te slaan nadat er (oog)

contact is geweest en u zeker weet dat de greenkeeper u heeft gezien en zichzelf in veiligheid heeft gebracht.

Daarnaast proberen onze greenkeepers u zoveel mogelijk door te laten spelen, waarna zij vervolgens hun werkzaamheden weer zullen hervatten. De machines van de greenkeepers zijn bovendien uitgerust met een **zwaailamp**, zodat zij ook op grotere afstand goed zichtbaar zijn. Dit draagt bij aan een veilige situatie voor iedereen op de baan.

Er zijn twee machines op de baan die probleemloos tussen de golfers door kunnen maaien en geen handsignalen gebruiken. Beide **fairwaymaaiers** werken namelijk als **robot** op GPS en zijn voorzien van sensoren rondom. Hier zal tijdens de maaiwerkzaamheden geen greenkeeper op zitten om deze te besturen. De sensoren herkennen obstakels en zullen afremmen en stoppen zodra u of uw golftas voor hen staat. Wanneer de weg weer vrij is, zal de robot zijn werk hervatten, of bij langdurig signaleren van een obstakel zal de maaimachine automatisch uitschakelen.

Laten we er samen voor zorgen dat onze greenkeepers hun werk veilig kunnen uitvoeren, zodat we allemaal kunnen blijven genieten van een goed onderhouden en mooie golfbaan. Uw begrip en medewerking worden zeer gewaardeerd.

Veiligheid boven alles!

De golfvereniging die in dit stukje beschreven wordt, had het plan opgevat om de verbinding met de direct omwonenden aan te halen. Het middel daarvoor kwam in de vorm van een bankje met mooi zicht op een aanzienlijk deel van de baan en het volk wat daar zoal rondloopt.

Na enige tijd werd het bankje de vaste pleisterplaats van een drietal mannen (het bijgaande plaatje is een kleitegel waarop ik de drie bankzitters heb geportretteerd) met een eigen vastomlijnde mening en logische oplossingen voor de plaatselijke en wereldwijde problemen. In zo'n twee uur tijd werden de problemen als klimaat, energie, stad versus platteland, in een oogwenk uit de wereld geholpen. Bestuurders deden er goed aan kennis te nemen van hun mening, waarbij kernachtige uitspraken niet werden geschuwd.

Met eenzelfde ijver en overgave werden op het bankje de beoefenaars van het golfspel die aan hun ogen voorbijtrokken besproken.

Het Leugenbankje (ook wel Roddeltribune), met links Aart, midden Arnoldus en rechts Berend

Zo waren er de vaste spelers waarvan ze de gang en gedrag al meerdere keren uitvoerig hadden besproken. Eens per week trokken ze voorbij:

De speler op wiens hoofd niets wilde groeien. Hij deed Arnoldus denken aan een doorgefokte takshond met bezwaarlijke eigenschappen tot gevolg. Hij deed Aart

denken aan zijn neef. Een eeuwenoude bomerrij was gesneuveld onder zijn vaardige handen met een motorkettingzaag op een mengsel van benzine en aceton. Zijn stekelige verweer was dat het zijn toelating betrof als hooliganlid van zijn favouriete FC.

De speelster met een tas, waarin een paars aangelopen kip, als ware het een cover voor de driver, werd meegedragen. Het drietal kwam tot de conclusie dat het beest, geplukt en wel, net door de speelster was gered vlak voor het in de kookpot zou verdwijnen. Uit voorzorg verloor ze de beoogde soepkip nooit meer uit het oog. De drie waren eendrachtig in hun wetenschap dat de kip 's nachts een plaats op haar met kuikendons gevulde hoofdkussen moest hebben gekregen. De drie heren vonden het 'n lekker ding'.

De speler met de hoofse tred, waarbij je op elk moment de indruk had dat hij de omstanders minzaam zou toeknikken, zou het goed doen bij de mevrouwen met een huwelijkswns, volgens het drietal. Moest vroeger een voetballer geweest zijn die menigmaal met achteloze bewegingen al dribbelend een half elftal in hun hemd had gezet.

De vierde in het gezelschap was overduidelijk een man die zijn leeftijd en onzekerheden ontkende door zich overdressed te presenteren. Het drietal zag in hem de Bertie uit de boeken van P.G. Wodehouse, die keer op keer uit netelige situaties, door onhandigheid en een ouderwets gevoel voor ridderlijkheid, moest worden gered door mensen met meer gezond verstand. Het drietal kon, week op week, niet nalaten zijn mogelijke echtgenote te betreuren. Berend deed er nog een schepje bovenop door zijn golfhandicap als de minste van al zijn handicaps te zien.

De actuele situatie ondertussen, was aanleiding voor enige opwinding onder het drietal bankzitters.

Op de tee, voor hun ogen, stond een veelbelovend stel. Nou zullen we het beleven, hiervoor zijn we gekomen, zag de oplettende kijker het drietal denken. Het was voor het geoefende oog van de mannen duidelijk dat er iets moois stond te gebeuren.

De mannelijke helft van het stel was duidelijk vol van bewondering voor zichzelf. Een gevalletje van poeha en ijskouwe drukte, zeg maar.

'Wat 'n eikel, 'Kwakbol', 'Vlek op het behang' was de eerste voorzichtige inschatting van het drietal.

De vrouwelijke helft was een timide meisje met een broos zelfbeeld.

'Wat 'n knuffeltje', 'Honnepon', 'Kers op de taart' klonk

het vaderlijk van de driekoppige jury.

Wat zich nu voor hun ogen afspeelde was de moeite van het volgen waard.

Op dwingende wijze voorziet Kwakbol Honnepon van onwelkome instructies waarbij ze eerst zus moet staan en dan weer zo.

Op het moment dat Kwakbol zich geërgerd afwendt, omdat zij zijn waardevolle aanwijzingen niet op waarde weet te schatten, slaat ons Honneponnetje een geweldige drive. De bal stijgt hemelwaarts om met een gracieuze boog een vorstelijke afstand af te leggen en zich nog enige meters verder vredig neer te vlijen.

‘Puur geluk’ weet Eikeltje zeker voor hij zijn bal op de tee legt en slaat. Er zijn shanks en er zijn shanks die op de lijst komen van de honderd meest beroerde shanks aller tijden. Deze kwam hoog op de lijst.

Als reactie deed Aart de roep van een parelhoen na, Arnoldus die van een krolse kat en Berend gaf een imitatie van een aangelopen grasmaaimachine ten beste.

‘JII HEBT ...’ begint ons mannetje op luide toon, maar zij onderbreekt hem.

‘Ik heb de vrijheid om je een trap onder je gat te geven. Dat heb ik! Bonjour!’ reageerde ze zonder te aarzelen. Het drietal was het, gezien hun klaterende bijval, volledig met haar eens.

Misschien denkt u nu hoe ik dat allemaal weet? Het is eenvoudiger dan u denkt. Ik ben Berend, de man rechts op de tegel (anders dan vorige Airshots, die volledig uit mijn duim zijn gezogen, berust dit laatste volledig op waarheid).

Alhoewel... het is en blijft een AIRSHOT!

Hoe mooi

Bart Snijders

Terug van een pinksterweekend met vrienden in Duitsland, sla ik af op Geel 1: netjes voor de fairwaybunker. Ik kijk om me heen, zie de bloeiende brem, zie de piepende jongen van de meerkoeten in de vijver, hoor de koekoek in de verte en ruik de geur van zonet gemaaid gras. Mijn dag is nu al goed.

Hoe mooi is het hier. Ik doe mijn ogen dicht en denk nog even aan die laatste ronde in Duitsland met die verschrikkelijk slechte greens (sneeuwschimmelschade), de zeer heuvelige baan waar ik na drie holes al bekaf ben en omdat de gereserveerde buggy aan iemand anders uitgegeven is. De baan stijgt de eerste vier holes naar het hoogste punt. Mooie baan, als je van veel bos houdt.

Vriendelijke mensen hoor, maar na afloop zelf een koffietje uit een soort Senseo tappen of een flesje uit de koelkast pakken, nodigt nou niet echt uit om lang op het terrasje te blijven zitten. Ik doe mijn ogen weer open en realiseer mij waar ik ben: op de Gele lus van

de Drentsche Golf & Country Club. Prachtig. De ene na de andere hole geeft je een geweldig zicht op het Drentsche land, parklandschap met waterpartijen, aangrenzende akkerbouw en bossen. Strak gemaaide fairways, Japie en Henkie maaien fraaie patronen. Veel variatie in de baan. Niet door iedereen gewaardeerde maar wel fraaie stukken rough, steeds meer kleur door een variatie aan bloemen. Geweldig. Wat een luxe, denk ik, zo vaak als ik maar wil en keuze uit 27 holes en ook nog een Par 3.

Voor en na het golfen de beschikking over een fijne driving range en last but not least een fantastisch mooie horeca. Aan de prijs? Zeker, maar na zo’n kintetje als vorige week is dit wel erg mooi. Tel je knopen, denk ik bij mezelf, kijk om je heen en zie wat een prachtig complex en schitterende golfbaan je mag gebruiken. Tuurlijk, er zijn altijd dingen die anders kunnen (en misschien ook moeten), maar hé, zo mooi en goed als hier vind je niet vaak. Ik ben blij en gelukkig dat ik weer thuis ben.

**0% ALCOHOL,
100% SPORT PLEZIER
VERKRIJGBAAR IN HET CLUBHUIS**

*Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.*

LICHT, GELUID & BEELD

Verkoop - Verhuur - Installatie

Australiëweg 8 - 9407 TE Assen
Tel. 0592 - 342098

**Samen maken we er
iets moois van!**

www.dialgb.nl

Vrijwilligers in het zonnetje

Chris Vegter

Net terug uit Abcoude en vandaag niet in het roze (zie artikel prijs Pink Ribbon). Tegenover mij zit Marjolein Stevens, enthousiaste golfster en lid van de Technische Commissie.

Hoezo de Technische Commissie?

Marjolein begint te lachen, 'Da's heel simpel,' zegt ze.

'Ik heb thuis een technische man en ik wilde daarom zelf ook eens wat technisch gaan doen.'

Waarschijnlijk kijk ik haar onnozel aan, want snel voegt ze eraan toe. 'Grapje, hoor.'

De ware reden is, dat Marjolein zich graag voor de club inzet. Zelf speelt ze in Dames 1 op de donderdag en verbaast zich erover, dat er binnen onze vereniging zo weinig vrouwen zijn die zich aanmelden voor de competitie.

Hoe zou dat komen?

'Ik denk, omdat veel mensen het spannend vinden om eraan mee te doen.'

Maar het is toch ook spannend?

'Dat valt best mee, hoor. Het is leuk én vooral gezellig. Je speelt met z'n zessen. Komt op verschillende banen en je leert leuke mensen kennen.'

Marjolein vertelt dat ze zelfs vriendinnen heeft overgehouden aan de competitie.

Is het je overigens gelukt om meer dames voor de competitie te strikken?

'Jazeker, we hebben inmiddels, zowel op de zondag als donderdag, twee damesteams. En dat is een verdubbeling.'

Tijdens het gesprek wordt snel duidelijk hoe Marjolein dit voor elkaar krijgt. Het komt door haar enthousiasme. Dat springt, zonder dat je er iets tegen kunt doen, spontaan op je over. Want als ze mij vraagt of competitie spelen niets voor mij is, kost het me moeite om niet direct ja te zeggen.

Mensen helpen en iets verkopen is Marjolein met de paplepel ingegeven. Ze komt uit een ondernemersfamilie en heeft onder meer in winkels gewerkt. Ook als stewardess draaide het om mensen helpen en op hun gemak stellen.

Waarom ben je stewardess geworden in plaats van ondernemer, zoals je vader?

'Dat was toeval. Ik wilde naar de hotelschool.'

Maar omdat Marjolein daarvoor nog te jong was, ging ze ter overbrugging aan het werk bij Hotel Braams in Gieten.

'Daar leerde ik Bob, mijn man, kennen. Toen die voor zijn werk naar het westen vertrok en ik mee wilde, solliciteerde ik bij Martinair.'

Maar toch ben je weer teruggekeerd naar Assen?

'Ja, toen Bob werd overgeplaatst naar Nigeria, zijn we eerst daar gaan wonen. Ik heb er ook leren golfen. Sinds 2003 zijn we terug in Assen en ben ik lid van de Drentsche.'

Je bent dus bijna vanaf het begin lid van onze club, en nog steeds enthousiast?

'Ja, echt! We hebben een prachtige baan en de sfeer vind ik heel fijn. Soms heb ik het gevoel dat je als lid omarmd wordt door andere leden. Er zijn ontzettend veel wedstrijdje waar je aan mee kunt doen. Daardoor krijg je contact met anderen. Echt super.'

Oké, ik voel weer jouw enthousiasme, maar is er dan niets dat we beter kunnen doen?

Marjolein walst haar verse gemberthee rond in haar glas en denkt na.

'O, ja, de vriendendag zou ik willen veranderen in een aparte vriendinnen- en vriendendag. Ik vind dat er te veel echtparen zijn, die bevriende echtparen uitnodigen. Dat is leuk hoor, maar het gevolg is wel, dat ze tijdens en na de wedstrijd vaak met z'n vieren blijven en dat vind ik jammer.'

Hmm, een heel boute uitspraak. Vind je het goed dat ik dit opneem in het artikel?

‘Meisjes bemoeien zich overal mee!’

Joke van der Ven

In deze nieuwe rubriek maken we kennis met jeugdleden. We lopen een rondje Par 3, kletsen wat en zijn benieuwd naar hun leven en de baan van hun dromen. Lennon Jippes, 8 jaar, durft het als eerste aan.

We maken kennis op de putting green. Lennon is zich vast aan het voorbereiden. Ik leg hem uit wat de bedoeling is. Dat ik het erg leuk vind, maar ook wel een beetje spannend. En Lennon? ‘Ja, leuk hoor!’ Hij huppelt van de puttinggreen naar zijn hagelschone blauwe buggy en tas. De toon is gezet.

Op de eerste hole maakt hij twee jaloersmakende proefswings met een formidabele eindstand. Bij de derde slag raakt hij de bal, die in het hoge gras belandt. Geen probleem, met twee slagen is hij eruit en belandt in de bunker. Ook geen probleem, hij slaat de bal er meteen uit.

Wat vind je het leukste van golf?

Lennon: ‘Putten!’

En ja, dat blijkt hij ook te kunnen. Een putt van ruim twee meter belandt in de hole. Een stralende snoet.

Hoe vaak golf je?

Lennon: ‘Meestal twee of drie keer per week. Met papa in het weekend. En ik heb ook les bij Ian.’

Doe je ook nog andere sporten?

Lennon: ‘Ja, ik voetbal. Op maandag en donderdag train ik, zaterdag speel ik.’

Vind je dat leuker dan golf?

Lennon: ‘Dat weet ik nog niet.’

Waar speel je bij voetbal?

Lennon: ‘Midden.’

Ok, weet je wie er bij het Nederlands elftal ook midden speelt?

Lennon: ‘Nee, mijn vader wel, denk ik. Die kijkt altijd.’

Heb je ook nog broertjes en zusjes?

Lennon: ‘Alleen een zus. Die is groter dan ik.’

Is het leuk om een grote zus te hebben?

Lennon: ‘Néé! Helemaal niet! Die bemoeit zich overal mee!’

En dat vind je niet leuk?

Lennon: ‘Néé! Ik zou veel liever een jonger broertje hebben.’

Wat doe jij dat keurig, je zet je tas elke keer op de rem. Heb je dat van je vader geleerd?

Lennon: ‘Nee, dat doe ik gewoon zelf. Dat vind ik fijn.’

Je buggy is ook al zo mooi schoon, doe je dat ook zelf?’

Lennon haalt zijn schouders op. ‘Nee, die is gewoon zo.’

Je zit nu in groep vier, denk ik. Is het leuk op school?

Lennon: ‘Ja. Het leukste vind ik buiten spelen en rekenen.’

Ok, heb je ook een vriendinnetje of vriendje in de klas?

Lennon: ‘Vriendjes, die zijn leuker. Meisjes bemoeien zich overal mee.’

En als je groot bent, wat zou je dan willen worden?

Lennon: ‘Voetballer, of misschien wel golfer. Nee, toch voetballer.’

Omdat je als voetballer veel verdient?

Lennon haalt zijn schouders op. 'Dan moet je wel heel goed zijn'.

Op hole 4 slaat hij de bal met zijn tweede slag bijna op de green. Trots kijkt hij achterom.

'Gezien hoor Lennon! Knap gedaan!'

Bij hole 7 komt de regen opeens met bakken uit de lucht. Lennon zet z'n paraplu met een geroutineerd gebaar op z'n buggy. 'Dan worden m'n spullen niet nat.'

'Goed van jou, joh, daar zou ik ook beter aan moeten denken.'

De regen duurt en duurt. Lennon maakt een hoekje rondom zijn tas, met de paraplu als bescherming.

Lennon: 'Kijk ik heb een gezellig hokje gemaakt!'

Leuk! Wacht ik maak er even een foto van.

Als het begint te drogen, wil Lennon weer spelen. Met z'n driver slaat hij twee hoge ballen in het water. De tweede vinden we terug, de eerste niet.

Deze tee is erg hoog Lennon, misschien moet je de andere nemen?

Lennon: 'Nee, ik hou mijn driver wel hoger.' Zonder proefswing jenst hij de bal resoluut schuin over het

water, tot links naast de bunker bij de green.

Bij de afslag van hole 8 zegt ie opeens: 'Weet je wat ik heel erg irriterend vind?'

Sowieso al heel verbaasd over de woordkeus schud ik mijn hoofd.

Lennon: 'Als ik met m'n driver af wil slaan en papa staat nog te praten.'

Onderweg naar het Clubhuis vertelt Lennon dat zijn vader (Frank) gisteren een hole-in-one heeft geslagen in Glimmen, dat ze daarom gisteren ook uit eten zijn geweest en dat ze dat vanavond weer gaan doen met vrienden met wie ze hebben geskied afgelopen winter.

En wat ga je dan kiezen?

Lennon: 'Pasta!'

In het Clubhuis zit Lennon naast z'n vader al te wachten.

Vond je het leuk?

Lennon: 'Ja, ging wel... ..ennuh, misschien wil ik ook wel politieagent worden, maar ja dan moet je er wel elke dag hij kijkt z'n vader aan. 'Werken,' zegt Frank. Lennon: 'Maar dan heb je toch net als jij in het weekend vrij?'

Als Frank knikt, is Lennon gerustgesteld.

Rabobank Private Banking

Van bedrijfsoverdracht tot
vermogensbeheer, ons team
van experts staat voor u klaar!

Benieuwd naar wat wij voor u kunnen betekenen?
Neem contact met ons op via: 06-51939245

De favoriete hole van... Chris Vegter

Koen Hazekamp

Het is een bijna zomerse namiddag eind mei als Chris Vegter en ik over het halfverharde paadje tussen Wit 1 en Wit 2 lopen. Chris loopt netjes over het pad. Ik over het kortgemaaid gras dat alleen met een eigenzinnig gameplan nog bij de eerste hole kan horen.

Eenmaal bij Wit 2 aangekomen, gebaart Chris dat hij me iets wil laten zien. Hij pakt zijn telefoon en scrolt door zijn fotogalerij. Met een brede grijns houdt me een plaatje voor. 'Zie jij een overeenkomst, Koen?'

Op het scherm van Chris' telefoon is een afbeelding uit een fotoalbum te zien. Een vijver, omzoomd door bomen en daarachter witte bergtoppen. Met als onderschrift: *Reflection Lodge (..) met uitzicht op Mount Tasman en Mount Cook.*

Is dit daarom jouw favoriete hole Chris?

'Ja, als ik hier sta, moet ik altijd denken aan dit plaatje. Met name als er achter de bomen witte bloemkool wolken hangen. Dan lijkt het alsof ik de bergen van Mount Cook zie en waan ik me weer in Nieuw-Zeeland.'

De favoriete hole van Chris is Wit 2 [Par 3, 144 meter]. Volgens hem heeft deze hole alles wat een hole nodig heeft. Prachtig gelegen en je slaat over water. Dat maakt een goede lijn en een juiste clubkeuze cruciaal. En zelfs al sla je een goede bal op een aardige lijn, toch kan het dan nog fout gaan. De bal moet echt in één keer goed. Op een Par 3 heb je namelijk geen tweede baanslag om je fout te herstellen.

Maar euh, Nieuw-Zeeland noemde je, hoe kwam je daar?

'Nou, mijn vrouw en ik houden van reizen. Omdat een goede vriendin in Nieuw-Zeeland woont, was een bezoek aan dat land een van onze grote wensen!'

Oh zo, wat prachtig zeg! Zo heb je in Wit 2 eigenlijk een mooie ansichtkaart gevonden. Zeg Chris, hoe ben je eigenlijk bij golf gekomen?

'Ik ben opgegroeid in het dorp Nieuw-Buinen, maar veel keuze had je daar niet. Het was voetbal of gymmen. Gelukkig was ik altijd al aardig sportief en hield ik van actieve sporten. Zo heb ik voetbal, gehandbald, gevolleybald en getennist. Maar van dat golfen, daar hoefde ik niks van te hebben. Pas toen mijn vrouw clinics had gevolgd en mij ook meetrok, ben ik er ingerold. Bij de Semslanden heb ik mijn GVB gehaald en mijn eerste golfvrienden gemaakt. Op een gegeven moment ben ik overstapt naar de

Drentsche en inmiddels speel ik gerust twee keer in de week op deze baan.'

Je vertelde me eerder al dat je nu met pensioen bent.

Wat deed je tijdens je werkende leven?

'Ik heb op de kweekschool gezeten. Daar ontmoette ik mijn vrouw en ben ik opgeleid tot leraar. Daarna heb ik als directeur en interim directeur gewerkt op verschillende basisscholen in Assen. Soms als het leerlingenaantal terugliep of als er een ander probleem opgelost moest worden, werd ik gevraagd. Naast mijn werk als directeur, was ik ook V.I.B. (Video Interactie Begeleider).'

'Het begon vaak met het bij elkaar steken van de koppen. Dan is het goed luisteren, kijken waar wat in

zit en wat de blinde vlekken zijn. In een van de sessies, op een school waar pauzes continu uitliepen op ruzies, merkte een docent op: 'Het lijkt wel alsof ze vergeten zijn wat spelen is.' Daar hebben we toen op ingespeeld door kinderen met nieuwe spellen en uitdagingen het schoolplein op te sturen. Het werd een groot succes. En op een school waar de leesvaardigheid achterbleef, vroegen we achttengroepers om boeken voor te bereiden voor de kleuters. Gewapend met een koffer met materialen gingen ze die boeken dan voorlezen.' *Was wat je meemaakte op school dan ook de inspiratie voor je kinderboeken?*

'Als directeur maak je veel mee. Met mijn verhalen liet ik getrokken lessen niet verloren gaan.' In *Rake klappen* leef je mee met Leonie, die samen met haar moeder vlucht voor huiselijk geweld. En in het boek *Handen thuis* ontdekt Marrit beledigingen op de deur van een wc-hokje, iets wat Chris als directeur met eigen ogen zag gebeuren. 'Misschien heb ik de lezers van mijn boeken - onbewust - toch wat opgevoed,' zegt Chris al glimlachend.

Wie weet, Chris! En waar houd je je nu dan vooral mee bezig?

'Ik zit in de Patiënten Adviesraad Oncologienetwerk Groningen-Drenthe en sinds kort weer in de

cliëntenraad van het Wilhelmina Ziekenhuis. Eerder ben ik daar al eens voorzitter geweest. Verder ben ik gevraagd om een juniordictee te schrijven voor de regio Noord-Veluwe. Met die dictees hopen we de schrijfvaardigheid van leerlingen omhoog te helpen en hen te laten realiseren dat foutloos schrijven écht zin heeft. Een heel dankbare taak!'

Tijdens de cappuccino in het clubhuis bekijken we nog een keer de foto van Mount Tasman en Mount Cook. Voor Chris Vegter is Wit 2 niet alleen een uitdagende hole, maar ook een aandenken aan een prachtige reis.

Dank, Chris, voor het delen van je verhaal!

Over senioren golflessen en ouder worden

Wim de Groot

Ruim tien jaar geleden kwamen Bart Noordewier en Roland Broos met de suggestie naar de toenmalige seniorencommissie (waar ik deel van was) om een groepslessenprogramma op te zetten voor seniorenspelers.

In overleg met Bob Nieuwenhout is toen een lesprogramma bedacht, bestaande uit negen lessen met een afsluitende funwedstrijd op de Par 3. Per les wordt er steeds een onderdeel van het golfen behandeld, chippen, pitchten, putten, van een helling afslaan, uit de bunker, etc.

Met een groepsgrootte van tien deelnemers en onder begeleiding van drie pro's is er tijdens het lesuur voldoende persoonlijke aandacht en met mijns inziens het voordeel dat je daarbij ook even de tijd voor jezelf hebt. Deze lessen worden op woensdagochtend en -middag gegeven in de maanden januari tot april.

Dat dit een succesformule is, blijkt wel uit het feit dat nu tien jaar achter elkaar, zo'n kleine vijftig deelnemers daar enthousiast aan meedoen. Ook de afsluitende funwedstrijd is ieder jaar weer een klein feestje met gebak en prijsuitreiking. Bij deze dus een groot compliment naar onze Pro's en speciaal Bob, die dit vanaf het begin heeft begeleid. Belangrijke reden van het succes is de creatieve wijze waarop onze pro's de

lessen opzetten. Ieder jaar weer is het net weer iets anders, met andere hulpmiddelen en methoden.

En natuurlijk met het doel dat je er uiteindelijk beter door gaat golfen, hoop je. Alhoewel dat bij de senioren

nog wel een puntje is, want als je al wat langer golft, is het erg lastig je fouten af te leren, althans dat is mijn ervaring. Ook speelt een rol dat de spieren wat minder soepel worden, naarmate je ouder wordt, de conditie wat terugloopt, je zicht (en gehoor) wat minder scherp, etc. Er komt dan een punt, dat ondanks deze lessen, en je golfniveau (handicap) niet meer is en wordt, wat het ooit was, en dat kan frustrerend zijn. Af en toe denk je na weer de zoveelste bal in het water: Ik stop er mee, ben het zat! (ik praat nu over mijzelf dus).

...Maar dan kom ik, wel een beetje vermoeid, op hole 19 aan, neem samen met mijn golfmaatjes onder genot van lekker biertje de wereld door, een beetje kletsen over Trump en andere narigheid, zittend in het zonnetje op ons fraaie terras bij het clubhuis met prachtig uitzicht op onze baan. En dan denk ik, al ging het golfen dan behoorlijk onder de maat, het leven is nog niet zo slecht en zou ik dit alles niet graag willen missen. Ik ben lid vanaf 2003 en bijna 80, maar geef de moed niet op en hoop op onze mooie baan nog vele jaren te genieten.

Paragolf

Chris Vegter

Hoe mooi kan golf zijn. Ook voor mensen met een beperking, belemmering of ziekte.
In Paragolf besteden we daar aandacht aan.

***er zou een gedicht moeten zijn
over een vrouw die elke ochtend
haar man uit bed haalt, hem wast en voedt
een vrouw wier handen behendig een scheermes
over de stugge, gekreukelde huid halen
handen die weten wanneer een deken
over de benen gelegd moet worden***

Dit zijn de eerste zinnen van het gedicht, dat Dick Sprong me laat lezen. Dick golft bij de Drentsche en heeft Parkinson.

Wat een indringende zinnen, Dick.

‘Ja, vind ik ook. Dit gedicht doet me nog steeds iets. Het is geschreven door Babs Gons. In 2023 Dichter der Nederlanden. Het geeft precies weer, wat mantelzorgers van mensen met Parkinson ervaren. Ik heb Parkinson, daar moet ik mee leren leven. Maar dat geldt ook voor mijn vrouw en kinderen. Parkinson heb je niet alleen, je hebt het samen.’

Hoe lukt jullie dat?

‘Parkinson zorgt voor beperkingen. Steeds meer. Maar ik focus me vooral op de dingen die ik nog wel kan. Ik probeer zo actief mogelijk te blijven. Mijn week zit ook behoorlijk vol. Op maandag golf ik. Dinsdag en woensdag ga ik biljarten. Donderdags de sportschool en vrijdags ‘Dansen op recept’. Dus alleen zaterdag en zondag heb ik vrij, maar dan slaapt mijn vrouw me vaak ergens mee naar toe.’

Je noemde zojuist ook ‘Dansen op recept’, wat houdt dat in?

‘Wel, dat is een dansprogramma speciaal voor mensen met de ziekte van Parkinson. Daar doen ze samen met hun mantelzorger of partner aan mee. Onderzoek heeft namelijk laten zien dat het de mobiliteit stimuleert en zorgt voor een betere kwaliteit van leven. Via dit programma geef ik ook af en toe presentaties over Parkinson.’

Dus de maandag heb je speciaal gereserveerd om te golfen.

‘Zeker, dan loop ik de Par 3. Ik ken hier een aantal mensen. ‘s Maandags golf ik meestal met Tiny. Door mijn ziekte kan ik alleen een Par 3 lopen. Het liefst zou ik de grote baan doen. Maar dat moet dan met een

handicart. Ik ga binnenkort eens uitrekenen of dat voor mij een optie is.’

Golf je trouwens al lang?

‘Ik heb veel in het buitenland gewerkt. Onder andere in Gabon, Nigeria en op Sachalin. In Nigeria begon ik met golfen. Ik woonde daar een jaar met mijn vrouw en jongste dochter. Daar speelde ik wel twee à drie keer per week. ‘k Had handicap 25.’

Ben je door Parkinson gestopt?

‘In 2010, op terugreis vanaf Sachalin, kreeg ik in het vliegtuig een TIA. Daar begon het eigenlijk mee. In 2014 waren er de eerste symptomen van Parkinson en in Schiedam werd ik in 2019 aangereden door een auto. Dus golfen was er al langere tijd niet meer bij. Omdat ik nog wat leden van de Drentsche_ken, heb ik het hier weer opgepakt. En ik vind het heerlijk om weer op de golfbaan te staan.’

Ervaar jij nu ook nog specifieke problemen tijdens het golfen?

‘Bij Parkinson heb je zichtbare en minder zichtbare symptomen. Iedereen kan zien dat ik een strak gezicht heb en soms bevroeringsverschijnselen. Mijn voet blijft dan aan de grond kleven. Ook dat ik trillende handen heb en met kleine pasjes loop. Maar wat men niet altijd in de gaten heeft, is wat er in mijn hoofd gebeurt. Dat ik bijvoorbeeld niet op bepaalde eenvoudige woorden kan komen en trager reageer tijdens gesprekken. In de loop van de tijd raak je dan geïsoleerd, omdat het allemaal te veel wordt. Dat is erg lastig. En vervelend.’

Zou jij andere mensen met Parkinson aanraden op te gaan golfen?

‘Als ze in het verleden gegolfd hebben zeker. Maar om het met Parkinson nog te willen leren lijkt me moeilijk. Wel zou ik iedereen willen meegeven_ ‘focus je vooral op de dingen die je nog kunt!’

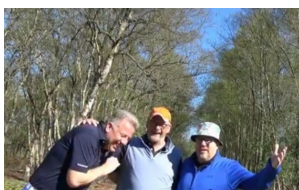
Regel en Handicap COMMISSIE

Eric Afman

De Grote Drentsche Nieuwe Ledenwedstrijd Golfregel Pubquiz, kortweg de Regelquiz, of de Mag dat?-quiz, dateert alweer uit 2022. Hij was erg leuk om te maken en afgaand op het geginnik vanuit het publiek, ook leuk om te volgen. Op een klein dingetje na: het muziekje dat je hoorde terwijl je een vraag kon beantwoorden. Dat kwam van de Amerikaanse quiz Jeopardy. Voor mij het quizmuziekje bij uitstek. Maar 19 keer per quiz (want 19 vragen) is wellicht wat veel. Zeker als je als bestuur en ledencommissie al een keer of zes dezelfde quiz voorbij hebt zien - en horen - komen. En we hebben hem ook nog eens bij de ALV gepresenteerd. Dan moeten zeker zo'n 100 tot 150 leden hem al hebben gezien.

Tijd dus voor een nieuwe quiz, met nieuwe vragen en een nieuw muziekje. En een verzoekje van het bestuur: geen intro meer van anderhalve minuut. Het thema is deze keer Mission Impossible. Deel vier van die filmreeks heet Ghost Protocol en het was een kleine stap om daar Golf Protocol van te maken. Geen over the top Tom Cruise stunts, en hardlopen zie je ons ook niet in de filmpjes. Wel weer een intro, maar een stuk korter, teruggebracht naar 53 seconden. En niet onbelangrijk: wel steeds het Mission Impossible muziekje, maar iedere keer een andere versie. De originele versie, maar ook een rockversie, eentje met piano, eentje met violen, en zelfs eentje met de minions (die gele karaktertjes bekend van Verschrikkelijke Ikke). De missie, mocht je besluiten die aan te nemen, is om alle golfvragen correct te beantwoorden. De primeur was tijdens de Nieuwe Ledenwedstrijd van 9 mei.

Voordat de quiz er was, moest er overigens nog wel een en ander gebeuren. De filmpjes waren vorig jaar al opgenomen, maar met slecht geluid vanwege veel wind. Daarom hadden Bart, Arjen en ik in april een sessie op het eiland naast Rood 9 om de teksten opnieuw in te spreken. Dat moet dan natuurlijk wel met dezelfde snelheid, intonatie en timing en dat lukte vaak niet in een keer.

Dat regels van belang zijn en regelmatig aandacht verdienen, ondervind ik met enige regelmaat tijdens gewone non-qualifying rondjes, funwedstrijden, clubavonden en zelfs bij clubkampioenschappen en de NGF-competitie. Je hebt golfers die er slecht tegen kunnen als flightgenoten bewegen of praten tijdens hun pre-shot-routine of zelfs hun slag. En terecht, je moet rekening met elkaar houden. Anderen zijn nog iets sneller afgeleid of geïrriteerd door andere zaken. Waar ik persoonlijk best moeite mee heb is het 'vergeten' of negeren van de Golfregels. Je moet weten waar je een bal mag droppen als je in een hindernis of GUR ligt. Een ander specifiek voorbeeld: de bal ligt zo'n vijftien centimeter van de hole en mijn flightgenoot sleept zijn bal de hole in. Voor mij voelt dat alsof je mijn nagels uittrekt. De kans dat je zo'n bal mist is nihil, maar golf speel je volgens regels en zeker bij wedstrijden moet je je daaraan houden. Ook bij het putten moet je een slagbeweging maken.

Heb je de oude quiz nog nooit gezien en wil je hem toch een keer proberen? Ga dan naar https://drive.google.com/file/d/1__B20rqG_u4ZjWarjrLe-pGc6BR-Tx50/view?usp=drive_link.

Natuurlijk zijn onze eerste en tweede regelquizen niet de enige tests voor je regelkennis. Een andere quiz die je zou kunnen doen komt van de NGF. Zie <https://www.ngf.nl/-/media/pdfs/regels/2026-matchplayquiz/ngf-matchplay-quiz-2026-versie-6-februari-2026.pdf?rev=209326393>.

DÉ GOLFSPECIAALZAAK VAN HET NOORDEN

360golf

Balkengracht 12B
9405 CG Assen

360golf.nl